

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 8Cb/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118323033
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Karaffa
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2019:6118323033.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudcom JUDr. Máriom Karaffom v spore žalobcu: STAVIVÁ - Garaj s.r.o., so sídlom Zvolenská cesta 31, Banská Bystrica, IČO: 31 592 872, zastúpený JUDr. Jozef Polák, advokát so sídlom Alej Slobody 1890/50, Dolný Kubín, proti žalovanému: LLARIK, s.r.o., so sídlom Pažitná 1017/37, Sereď, IČO: 36 246 701, zast.: HALADA advokátska kancelária s.r.o. so sídlom Kapitulská 21, Trnava, IČO: 36 669 661 o zaplatenie 99.434 EUR s príslušenstvom

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaný má voči žalobcovi právo na náhradu trov konania vo výške 100%, o ktorých bude rozhodnuté osobitným uznesením súdom prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Žalobca svojou žalobou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 99.434 EUR s príslušenstvom a k náhrade trov konania vzhľadom na to, že medzi žalobcom ako nadobúdateľom licencie resp. objednávateľom a žalovaným ako autorom resp. dodávateľom bola uzavretá dňa 9.10.2017 licenčná zmluva a toho istého dňa Zmluva o technickej podpore. Žalobca v žalobe tvrdil, že tieto zmluvy sú v zmysle § 275 ods. 2 Obchodného zákonníka vzájomne závislé.

2. Žalobca ako účastník licenčnej zmluvy a zmluvy o technickej podpore kvalifikovaným spôsobom namietol neplatnosť zmlúv z dôvodov podľa § 39 Obč. zákonníka a § 49 a Občianskeho zákonníka podaním zo dňa 28.6.2018, ktoré bolo žalovanému doručené 3.7.2018. Žalobca sa domáhal relatívnej neplatnosti právneho úkonu.

3. Žalobca v žalobe tvrdil, že pri uzatváraní licenčnej zmluvy a zmluvy o technickej podpore bol uvedený do omylu v podstatných okolnostiach, ktoré boli pre neho pri vstupovaní do právneho vzťahu so žalovaným podstatné. Tieto okolnosti sa týkali najmä funkcionality a zo strany žalovaného deklarovaných vylepšení programového vybavenia oproti informačnému systému KARAT, ktorý žalobca dovtedy používal. Tieto vylepšenia sa však v ostrej prevádzke ukázali ako nefunkčné a neexistujúce.

4. Žalobca bol zo strany žalovaného pri uzatváraní licenčnej zmluvy a zmluvy o technickej podpore ubezpečovaný o tom, že po podpísaní uvedených zmlúv a zmluvy na poskytovanie elektronickej služby DATA HOSTING zo dňa 9.10.2017 so spoločnosťou L HOSTING s.r.o. bude zavedený systém IS EIB (informačný systém - ekonomický informačný balík) spĺňať očakávané vylepšenia oproti IS KARAT, ktoré tvrdenia sa však následne ukázali ako nespravodlivé.

5. Okrem dôvodov neplatnosti podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, § 49 a) Občianskeho zákonníka žalobca v žalobe namietal, že výkon práv zo zmlúv zo strany žalovaného je v rozpore so

zásadami poctivého obchodného styku z dôvodu nevyváženosti zmluvných podmienok, kde ako príklad bolo uvedené ustanovenie V ods. 3, čl. VII ods. 1 licenčnej zmluvy čl. V bod 5.4 zmluvy o technickej podpore.

6. Žalobca v žalobe uviedol, že na základe zmlúv žalovaný vystavil žalobcovi faktúry v celkovej výške 99.434 EUR, ktoré boli žalobcom uhradené v lehote splatnosti pod hrozbou znemožnenia prístupu k hospodárskym údajom o spoločnosti. Keďže zmluvy uzatvorené medzi sporovými stranami sú neplatné tak v zmysle ustanovenia § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka žalobca si od žalovaného uplatňuje plnenie, ktoré mu poskytol teda sumu 99.434 EUR. Žalobca si uplatňuje aj úrok z omeškania a tu od 7.7.2018 nakoľko žalovaný bol vyzvaný na vrátenie - vydanie bezdôvodného obohatenia čo mal urobiť do 6.7.2018.

7. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní sp. zn. 16 Up 1552/2018 dňa 10.9.2018 vydal platobný rozkaz, v ktorom bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi 99.434 EUR spolu s úrokom z omeškania 5%ročne zo sumy 99.434 EUR od 7.7.2018 do zaplatenia a tiež k náhrade trov konania 4490,92 EUR.

8. Proti vydanému platobnému rozkazu bol podaný odpor, v ktorom žiadal, aby súd žalobu zamietol nakoľko žalobca nepreukázala žiaden dôvod neplatnosti Licenčnej zmluvy a Zmluvy o technickej podpore, predmetné zmluvy sú platné a nedošlo k žiadnemu bezdôvodnému obohateniu.

9. Žalovaný v odpore poukázal na to, aby mohol byť právny úkon neplatný v dôsledku omylu musia byť splnené podmienky a to: aj musí ísť o právne významný, podstatný omyl, b) omyl musí byť ospravedlniteľný, c) omyl musel byť druhým účastníkom vyvolaný alebo musel o ňom vedieť.

10. Žalovaný tvrdil, že pred uzavretím Licenčnej zmluvy mal žalobca miestnosť si program osobne prezrieť a žalovaný mu poskytol všetky požadované informácie. Žalovaný Licenčnou zmluvou udelil žalobcovi súhlas k používaniu počítačového programu a umožnil žalobcovi používať vybrané moduly počítačového programu počas celej doby platnosti zmluvy. Počítačový program je autorské dielo a z tohto dôvodu nie je možné objektívne posúdiť, ktorý program je lepší alebo funkčnejší. A skutočnosť, že používanie počítačového programu nespĺnilo očakávanie žalobcu nie je možné považovať za podstatný omyl.

11. Na to, aby sa žalobca mohol účinne dovolať neplatnosti z dôvodu omylu, musí ísť o ospravedlniteľný omyl. Ospravedlniteľným je pritom len taký omyl, ku ktorému došlo i napriek tomu, že konajúca (mýliaca) osoba, postupovala s obvyklou mierou opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu od každého vyžadovať na to, aby sa takémuto omylu vyhol. Žalovaný poukázal na rozsudok KS Nitra sp. zn. 6Co 19/2013 a k tomu uviedol, že nemá informácie o tom v čom konkrétne má spočítať omyl žalobcu, ktorý mal spôsobiť neplatnosť uzavretých zmlúv. Žalovaný nemá a ani nikdy nemal prístup k počítačovému programu, ktorý žalobca používal pred počítačovým programom žalovaného (program KARAT), na ktorý sa žalobca odvoláva. Žalovaný uviedol, že nevie jednotlivé programy porovnať.

12. Žalovaný tiež poprel skutkové tvrdenia žalobcu, že ustanovenia zmlúv sú v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku z dôvodu nevyváženosti zmluvných podmienok. Žalovanému nie je zrejmé, ktoré konkrétne ustanovenia zmlúv považuje žalobca za nevyvážené a z akého dôvodu. Nakoľko žalobca mal možnosť sa so zmluvou vopred oboznámiť, mal možnosť navrhnúť úpravy zmluvy pričom pred uzavretím zmluvy žiadne skutočnosti nenamietal. Keďže sa nejedná o spotrebiteľskú zmluvu, od podnikateľa sa vyžaduje zvýšená miera opatrnosti, pri uzatváraní zmluvy ani to by nespôsobilo jej neplatnosť.

13. Súd vo veci vykonal dokazovanie Licenčnou zmluvou zo dňa 9.10.2017, Zmluvou o technickej podpore zo dňa 9.10.2017, výpisom z obchodného registra sporových strán, rozsudkom OS Galanta sp. zn. 28Cb/20/2018 zo dňa 19.9.2019, výsluchom štatutárneho zástupcu žalobcu, faktúrami uvedenými v žalobe, listinou - očakávaným vylepšením informačného systému, programovým modulom IS KARAT a zistil tento skutkový stav veci.

14. Ako to vyplýva z obchodného registra sporových strán obe spoločnosti sú podnikateľské subjekty. Žalovaná strana má v predmete svojho podnikania poskytovanie software - predaj hotových programov

na základe zmluvy s autorom, automatizované spracovanie dát, služby súvisiace s počítačovým spracovaním údajov, počítačové služby, tvorba softvéru.

15. Sporové strany uzavreli dňa 9.10.2017 Licenčnú zmluvu podľa ustanovenia § 65 a nasl., zákona č. 185/2015 Z. z a ustanovenia § 269 ods. 2 obchodného zákonníka, kde ako vykonávateľ majetkových práv k autorskému dielu vystupuje žalovaný a ako nadobúdateľ licencie vystupuje žalobca.

16. Predmetom zmluvy je licencia na počítačový program na vedenie prvotných dokladov, skladových pohybov, účtovných pohybov a obchodu nadobúdateľa. Jedná sa o tzv. „Ekonomický informačný balík“. Súčasťou počítačového programu je dodávka štandardných aplikácií informačného systému zo strany autora, potrebných pre využívanie a riadenie potrebných oblastí modulmi.

17. V čl. II bod 2 Zmluvy sa uvádza, že autor na základe svojej predchádzajúcej prezentácie analýzy požadovaných úprav počítačového programu a podľa požiadaviek nadobúdateľa dodáva nadobúdateľovi počítačový program a udeľuje mu za odplatu súhlas na použitie tohto počítačového programu.

18. Podľa čl. IV Licenčnej zmluvy základná zmluvná odmena za poskytnutie licencie je vo výške 26 500 EUR bez DPH. Túto sumu sa podľa zmluvy zaviazal žalobca zaplatiť a to tak, že 10 500 EUR bez DPH zaplatí do 14 dní od podpisu zmluvy, 10.000 EUR do 30 dní od podpisu zmluvy o 6000 EUR po inštalácii a spustení počítačového programu zo strany autora na server určený nadobúdateľom.

19. Nároky nadobúdateľa z titulu zodpovednosti za vady počítačového programu sa vzťahujú výlučne na správnu inštaláciu a spustenie softvérových riešení počítačového programu podľa požiadaviek nadobúdateľa, ďalšia prevádzka softvérových riešení počítačového programu po jeho inštalácii (vrátane doby implementácie počítačového programu) podlieha výlučne režimu softvérovej údržby v zmysle osobitnej Zmluvy technickej podpore a samostatným objednávkam na analýzu a úpravy v súvislosti s počítačovým programom (tzv. projektom). Inštalačné výkony softvérových riešení počítačového programu preskúšajú zmluvné strany spoločne ihneď pri inštalácii a spustení počítačového programu, pričom nadobúdateľ potvrdí inštaláciu a spustenie počítačového programu na serveri určenom nadobúdateľom podpisom osobitného protokolu. Nepodpísanie protokolu zo strany nadobúdateľa však nemá vplyv na skutočnosť, že autor počítačový program na server učený nadobúdateľom nainštaloval a spustil, pokiaľ inštaláciu a spustenie počítačového programu vie autor preukázať iným spôsobom. Vady počítačového programu zistené pri/po inštalácii a spustení počítačového programu je nadobúdateľ povinný vytknúť autorovi v protokole, najneskôr však do 60 dní odo dňa inštalácie a spustenia počítačového programu. Ak nadobúdateľ v uvedenom termíne vady autorovi nevytkne, má sa za to, že autor dodal a nainštaloval počítačový program na serveri určenom nadobúdateľom bez väd. Vytknuté vady v uvedenej lehote sa autor zaväzuje bezodplatne a bez zbytočného odkladu odstrániť.

20. Nadobúdateľ berie na vedomie, že ďalšiu analýzu a úpravy počítačového programu po jeho inštalácii a spustení na serveri určenom nadobúdateľom (úpravy nepodliehajúce softvérovej údržbe v zmysle osobitnej Zmluvy o technickej podpore) vykonáva autor na základe samostatných objednávok nadobúdateľa a samostatnej cenovej ponuky autora (ďalej pre ďalšie úpravy počítačového programu v zmysle tohto bodu a článku zmluvy len „projekt“).

21. Licenčná zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú pričom ukončiť ju bolo možné písomnou výpoveďou aj bez dôvodu ktoroukoľvek zo strán s jednomesačnou výpoveďnou lehotou, ktorá začína plynúť prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola predmetná výpoveď doručená druhej zmluvnej strane. Zmluva tiež zaniká písomným odstúpením autora v prípade, ak nadobúdateľ porušuje povinnosti, ktoré sú považované za podstatné. Zmluva zaniká aj z dôvodu písomného odstúpenia od zmluvy v prípadoch osobitne určených v zmluve.

22. Dňa 9.10.2017 bola medzi žalobcom ako objednávateľom a žalovaným ako dodávateľom uzavretá Zmluva o technickej podpore. Dodávateľ sa v zmluve zaviazal k počítačovému programu poskytnúť tieto služby

a) Konzultačné a poradenské činnosti k softvéru okrem školení, ktoré sú osobitnou službou (konzultačný servis)

- b) Pomoc pri odstraňovaní vzniknutých prevádzkových chýb softvéru (softvérová údržba)
- c) Inštalácia nových verzií - upgrade funkcionalít (aktualizačný servis)
- d) Oprava a úprava dát (servis cez vzdialenú správu)
- e) Monitoring základných služieb (monitoring)

Poskytované služby dodávateľ poskytuje telefonicky a pomocou vzdialenej správy. Na účely softvérovej údržby sa od pojmom „prevádzková chyba“ softvéru rozumie chybné správanie sa počítačového programu, ktoré nezavinil objednávateľ. Pod pojmom „oprava dát“ sa rozumie oprava chybných dát, ktoré vznikli nesprávnym používaním počítačového programu zo strany objednávateľa. Pod pojmom „úprava dát“ sa rozumie úprava - zmena dát na objednávku zo strany objednávateľa.

23. Cena za poskytovanie konzultačného servisu, softvérovej služby a Monitoringu je stanovená v paušálnej sume vo výške 450 EUR bez DPH mesačne. Služby aktualizačného servisu a servisu cez vzdialenú správu nie sú zahrnuté v paušálnom poplatku a sú zaplatené osobitne.

24. Na č. I. 149 spisového materiálu je listina vypracovaná žalovaným označená ako „Očakávané vylepšenia v informačnom systéme IS EIB“. Dokument popisuje požadovanú funkcionalitu a vylepšenia programového vybavenia IS EIB oproti IS Karat pre nasadenie v obchodnej spoločnosti STAVIVÁ - GARAJ s.r.o. IS EIB pracuje ako kombinácia eloudovej aplikácie (určená pre tvorbu pokladničných dokladov, objednávok, cenových ponúk) a desktopovej aplikácie (logistika, účtovníctvo, administratíva, štatistiky).

25. Uvedené vylepšenia sa týkali cenníka, objednávania tovaru, príjem tovaru, cenových ponúk, vystavovania dokladov, rýchlosť spracovania, podpora mobilných zariadení, záloh na tovar, tvorby prehľadov, jednoduchosť filtrov, automatických objednávok, automatickej fakturácie, zákazkovej rezervácie, web rozhrania, CRM modulu, dopravy web internetu.

26. Z mailovej komunikácie medzi sporovými stranami keď komunikovali pracovníci žalobcu a žalovaného vyplýva, že odstraňovali chyby, ktoré vyprodukoval počítačový program. Najčastejšie opakujúca chybovosť IS:

- Časté vypadávanie spojenia alebo nemožnosť prihlásenia do portálu systému LLARGO na OJ STAVIVÁ - GARAJ, s.r.o.
- Nefunkčné aktívne prvky pokladne systému LLARGO na OJ STAVIVÁ - GARAJ, s.r.o.
- Výpadky spojenia systému LLARGO počas práce
- Chyba v databáze IS EIB - počas ostrej prevádzky
- Nefunkčné alebo sťažené fulltextové vyhľadávanie tovarov v IS LLARGO
- Nezmyselné hlásenia IS EIB
- Nesúlady medzi dodaným a predaným tovarom (bločky - dodací list)
- Sťažená práca v IS LLARGO - dochádzalo bezdôvodne k prerušeniu práce chybami systému pri spracovaní dokladov
- Systém LLARGO zamrzal pri vytváraní dokladov
- Chybné spracovanie bankových výpisov - všetko sa muselo po jednotlivých položkách kontrolovať a opravovať ručne

27. V spise (čl. 174-272) sa nachádzajú protokoly o vybavení požiadavky na odstránenie chýb. Najčastejšie opakujúce sa chyby boli:

- chybový a ťažkopádny import bankových výpisov
- problém s párovaním bankových výpisov (poplatky banke spároval IS s úhradami od odberateľov, vklad hotovosti účtoval IS ako úhradu odberateľskej faktúry)
- chybné výstupy z fiškálnej pokladne
- rozdielne výstupy pri jednom predaji (fiškálna pokladňa - dodací list, dodací list - faktúry)
- chybovosť v prepočte merných jednotiek
- chybovosť v zaokrúhľovaní množstiev predaného tovaru s dopadom na cen a inventúrny stav zásob
- nedodržiavanie postupnosti číselnej rady na viacerých typov dokladoch (majetok, faktúry, pokladničné doklady...)
- nefunkčný komisný sklad
- možnosť vystavovať dobropisy sprístupnená až v 03/2018 - nesprávne účtovanie

- chybné výstupy z IS EIB - zostavy, tlačovky, výkony a náklady (jednoduchá analytika)
- ťažkopádne vyhľadávanie tovarových položiek a partnerov
- rozdiely v zobrazovaní stavu na sklade medzi LLAGROG a EIB
- nefunkčnosť reklamácií tovaru

28. Ako to vyplýva z protokolov vyhotovených žalovaným, došlo k odstráneniam chýb, ktoré previedol žalovaný. Ako príčinu chýb žalovaný uviedol: „Odstránenie chyby zavinenej programom“.

29. Žalobca uviedol, že z dôvodu nefunkčnosti a chybovosti systému v čase začínajúcej hlavnej obchodnej sezóny došlo ku klesajúcim tržbám a škode čo žalobcu viedlo k ukončeniu prác v programe EIB k 30.4.2018.

30. Na tunajšom súde sa pod spisovou značkou 28 Cb 20/2018 viedol spor, kde ako žalobca vystupoval STAVIVÁ - Garaj s.r.o. a ako žalovaný L HOSTING s.r.o. Predmetom sporu bola žaloba o zaplatenie 3991,27 EUR s príslušenstvom. V spore sp. zn. 28Cb 20/2018, ktorý nie je právoplatne skončený bola žaloba žalobcu zamietnutá. Žalobca v žalobe tvrdil, že medzi sporovými stranami bola uzavretá zmluva, kde žalobca vystupoval ako nájomca a žalovaný ako prenajímateľ a predmetom zmluvy bolo poskytovanie elektronickej služby DHTA HOSTING čo súvisí s licenčnou zmluvou a zmluvou o technickej podpore, ktorá je predmetom tohto konania pričom všetky zmluvy boli uzavreté dňa 9.10.2017.

31. Štatutárny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že firma sa rozhodla zmeniť dodávateľa informačného systému a spoluprácu so žalovaným zahájili v máji 2017 kde firma žalovaného bola jednou z uchádzajúcich sa spoločností na dodanie informačného systému. Žalobca oslovil štyri firmy, ktoré sa zúčastnili výberového konania, ktoré trvalo dva mesiace. Podľa žalobcu firma LLARIK pri ponuke svojho informačného systému vystupovala veľmi sebavedome a prezentáciou svojho systému robila tak, že to žalobcu zaujalo. Žalobca sa tiež oboznámil s internetovou stránkou žalovaného, na ktorej bol tiež propagovaný jej informačný systém. Rozhodnutie pre spoluprácu so žalovaným ovplyvnilo a to, že sa jednalo o slovenskú firmu, čo sa zdalo byť efektívne a z hľadiska vzdialenosti a dosahu. Pri rozhodovaní o výbere firmy žalobca porovnával parametre ponúkaných programov. Žalobca požadoval aby novo-vybratý program bol vylepšený oproti programu, ktorý žalobca predtým používal po dobu 12 rokov. Podľa žalobcu program žalovaného bol v 16 bodoch efektívnejší oproti programu, ktorý žalobca predtým používal.

32. Po skončení výberového konania, v ktorom uspel žalovaný, pripravila sa zmluvná dokumentácia, dohodol sa spôsob a čas spustenia programu nakoľko vo firme žalobcu je asi 70 užívateľov tohto programu. Bolo dohodnuté, že program sa spustí od 1.1.2018 s tým, že od 15.1.2018 bude program v ostrej prevádzke. Zo strany žalobcu bol žalovaný upozorňovaný na rozsah a potreby firmy. Žalovaný ubezpečoval žalobcu, že program bude plne funkčný od 15.1.2018. Príprava zamestnancov na tento program sa uskutočnila formou školení. Po spustení programu žalobca zistil, že funkcionálnosť programu sa ani nepriblížila prezentovaným vlastnostiam, ktoré program mal mať. Žalobca uviedol, že počítačový program dodaný žalovaným žalobca využíval od 15.1.2018 do 30.4.2018. Počas tohto obdobia žalobca iný program nevyužíval. Predmetný počítačový program mal zastrešiť po informačnej stránke celú činnosť firmy a to predaj za hotové, fakturáciu, účtovníctvo, pokladňu. Firma žalobcu podniká v oblasti predaja stavebného materiálu a t. č. má 15 obchodných stredísk, pričom ďalšou jej činnosťou je autodoprava, rozvoz tovaru a na výkon týchto činností bol potrebný informačný systém.

33. Podľa štatutárneho zástupcu žalobcu omyl spočíval v tom, že veci ktoré si zmluvné strany prezentovali a odsúhlasovali pri prechode na informačný systém sa nenaplnili. Proklamované schopnosti informačného systému boli iné ako v praxi informačný systém mal. Informačným systémom, ktorý dodal žalovaný žalobca nevedel pokryť všetky činnosti, ktoré vykonával.

34. Pri výberovom konaní na dodanie informačného systému žalobca využíval vlastného pracovníka - informačného technika a tiež dodávateľskú firmu, ktorá zabezpečuje služby spojené s prepájaním prevádzok. Pre prevádzku informačného systému od 15.1.2018 pracovníci žalobcu denne vyhodnocovali činnosť programu pri tvorbe konkrétnych dokladov či už z oblasti účtovníctva, obchodu, skladu, dopravy a aktívne komunikovali s dodávateľom informačného systému a upozorňovali ho na vzniknuté chyby, ktoré program sústavné produkoval. Žalobca mal za to, že chyby sa odstránia a program sa nastaví, aby správne fungoval. Žalovaný na základe podnetov žalobcu sa snažil chyby

odstraňovať. Postupom času dokladov pribúdalo a čím ďalej tým častejšie sa vyskytovali chyby. Žalobca uviedol, že výstupy z programu boli tak chybné, že pri vytlačení zákazníkovi bločku z pokladne nebol vytlačený dodací list s tými istými údajmi čo je považované za veľkú chybu. Žalobca tiež uviedol, že štyri mesiace uzatvárali DPH ručne, čo je tiež neprijateľné.

35. 28. marca 2018 sa u žalobcu konala porada vedúcich pracovníkov, kde bolo dohodnuté, že sa nebude využívať informačný systém dodaný žalovaným. Na základe toho štatutárny zástupca žalobcu dňa 29.3.2018 navštívil konateľov žalovaného a oznámil im, že ku konca apríla 2018 ukončujú činnosť ich programu. Žalobca sa následne vrátil k využívaniu programu, ktorý používal do januára 2018.

36. Štatutárny zástupca žalobcu potvrdil, že od 15.1.2018 do 30.4.2018 bol využívaný program žalovaného a bločky pre zákazníkov sa tlačili v tomto programe. Taktiež účtovníctvo sa viedlo v programe, ktorý dodal žalovaný. Celá agenda bežala v programe žalovaného avšak s veľkými vodami. Ako príklad väd bolo uvedené, že párovanie platieb od zákazníkov nebolo korektné nakoľko denne sa stávalo, že platba od jedného zákazníka prešla na druhého zákazníka alebo k platbe zákazníka boli zaúčtované poplatky banky. Nefungovali merné jednotky nakoľko v stavebninách je tovar v kg, tonách, metroch, kusoch, paletách a tieto prepočty nefungovali.

37. Žalobca uviedol, že pred vstupom do zmluvného vzťahu nebol upozornený na to, že program bude potrebovať ďalšiu implementáciu. Žalobca sa nemohol pripraviť na prechod na nový informačný systém. Podľa žalobcu k žiadnym vylepšeniam oproti pôvodnému informačnému systému, ktorý bol žalobcom používaný do konca roku 2017 nedošlo, ale právo naopak. Žalobca tvrdil, že žiadna skúšobná prevádzka v neho neprebehla, že v období od 1.1.2018 do 15.1.20189 a iba nahadzovali údaje o 15.1.2018 sa začala ostrá prevádzka. Žalobca mal byť žalovaným zabezpečený o tom, že nie je nutná skúšobná prevádzka, IS, že systém bude pripravený tak, aby nebol žiaden problém.

38. Pri príprave zmluvy pri jednaniach medzi sporovými stranami sa jednaní za stranu žalobcu zúčastňoval T. B., jeho synovia, pán N. ako obchodný manager a čo sa týka informatiky tak sa na jednaniach zúčastňoval L.. G.. L. G. upozorňoval na nutnosť implementácie systému.

39. Podľa § 275 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak sú uzavreté viaceré zmluvy pri tom isto rokovaní alebo zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.

40. Podľa § 275 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak však z povahy alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú na sebe vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jeden z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv a to s obdobnými právnymi účinkami.

41. Podľa § 275 ods. 3 obchodného zákonníka ustanovenie odseku 2 sa použije obdobne, ak z povahy alebo účelu zmlúv vyplýva, že iba jedna alebo viaceré tieto zmluvy závisia od jednej alebo viacerých iných zmlúv.

42. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom podporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

43. Podľa § 40a, prvá veta Občianskeho zákonníka, ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589 a § 701 ods. 1, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá.

44. Podľa § 49a Občianskeho zákonníka právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočností, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútku nerobí právny úkon neplatným.

45. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho

dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

46. Podľa § 265 Obchodného zákonníka výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, nepoužíva právnu ochranu.

Podľa § 65 ods. 1 zák. č. 185/2015 Z. z. autorský zákon licenčnou zmluvou udeľuje autor nadobúdateľovi súhlas na použitie diela. Licenčná zmluva obsahuje najmä spôsob použitia diela podľa § 19 ods. 4, rozsah licencie, čas na ktorý autor licenciu udeľuje, alebo spôsob jeho určenia, ak sa autor s nadobúdateľom nedohodol na bezodplatnom poskytnutí licencie.

47. Licenčná zmluva predstavuje špecifický inštitút, ktorým autor nepreneháva nadobúdateľovi dielo ako také, ale poskytuje mu len licenciu. Jej úpravu definuje autorský zákon. Licenčná zmluva predstavuje druh kontraktu, ktorý autor nadobúdateľovi udeľuje súhlas na použitie jeho diela, čiže mu udeľuje licenciu. Licenčná zmluva musí obsahovať spôsob použitia diela, rozsah licencie, čas na ktorý autor licenciu udeľuje, alebo spôsob jeho určenia, odmenu za poskytnutú licenciu. Výhradná licencia je poskytovaná len príslušnému nadobúdateľovi. Autor tak nesmie udeliť tretej osobe licenciu na spôsob použitia diela udelený výhradnou licenciou a je povinný, ak nie je v zmluve dohodnuté inak, sám sa zdržať použitia diela spôsobom, na ktorú udelil výhradnú licenciu. Udelením nevýhradnej licencie nie je dotknuté právo autora porušiť dielo spôsobom, na ktorý nevýhradnú licenciu udelil a takisto nie je dotknuté právo autora udeliť licenciu tretej osobe. V prípade, ak v zmluve nie je uvedené, o aký druh licencie sa jedná, platí, že je udelená nevýhradná licencia. Licencia je oprávnené niečo vykonávať alebo môcť niečo používať.

48. V spore bolo preukázané a medzi sporovými stranami nebolo sporné, že dňa 9.10.2017 uzavreli licenčnú zmluvu a zmluvu o technickej podpore. Tieto zmluvy boli uzatvorené v jeden deň a sú vzájomne prepojené. Táto vzájomná závislosť vyplýva z povahy zmlúv. Bez zmluvy o technickej podpore by nemohla byť naplnená licenčná zmluva nakoľko zmluvou o technickej podpore sa sfunkčuje počítačový program, ktorý bol dohodnutý v licenčnej zmluve. Z druhej strany Zmluva o technickej podpore nemôže existovať bez licenčnej zmluvy nakoľko táto zmluva po technickej stránke udáva, že dodávateľ bude nápomocný pri konzultáciách k softvéru, pomoci pri odstraňovaní chýb softvéru, inštalácii nových verzií atď...

49. V spore bolo sporné či sú neplatné zmluvy v zmysle § 34 Občianskeho zákonníka, či sa jedná o omyl podľa § 49a), Občianskeho zákonníka či konanie žalovaného je možné považovať za konanie, ktoré je v rozpore s poctivým obchodným stykom. Žalobca síce tvrdil, ale nepreukázal, že konanie žalovaného bolo v rozpore so zákonom a zásadami poctivého obchodného styku. Taktiež nepreukázal nevyváženosť zmluvných obchodných podmienok.

50. Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania je ustanovenie § 150 CSP, podľa ktorého účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Uvedené ustanovenie stanovuje dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách sporu. Strana, ktorú neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i toho, ktorý síce navrhol dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť za výsledok sporu, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre stranu sporu nepriaznivé rozhodnutie.

Aby účastník mohol splniť svoju zákonnú povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí predovšetkým splniť svoju povinnosť tvrdenia. Predpokladom dôkaznej povinnosti je teda tvrdenie skutočností účastníkom, tzv. bremeno tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba. Ak strana sporu nesplní svoju povinnosť tvrdiť skutočnosť rozhodnú z hľadiska hypotézy právnej normy, potom spravidla ani nemôže splniť dôkaznú povinnosť. Nesplnenie povinnosti tvrdenia, teda neunesenie bremena tvrdenia, má za následok, že skutočnosť, ktorú strana sporu vôbec netvrdila a ktorá nevyšla inak v konaní najavo, spravidla nebude predmetom dokazovania. Ak ide o skutočnosť rozhodnú podľa hmotného práva, potom neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti bude mať pre stranu

sporu väčšinou za následok pre ňu nepriaznivé rozhodnutie. Zákon stranám ukladá povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti; potrebnosť, teda okruh rozhodujúcich skutočností, je určený hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer sporových strán. Táto norma zásadne určuje jednak rozsah dôkazného bremena, t.j. okruh skutočností, ktoré musia byť ako rozhodné preukázané, jednak nositeľa dôkazného bremena.

rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/217/2007 z 27. 7. 2009 - Účastníci konania teda majú povinnosť tvrdenia a povinnosť tvrdenie preukázať. Ak účastník neunesie dôkaznú povinnosť, resp. dôkazné bremeno, má to pre neho nepriaznivý následok v tom, že súd pristúpi k vydaniu pre neho nepriaznivého rozhodnutia vo veci.

51. Čo sa týka omylu, na ktorý sa odvolával žaloba k tomu je nutné uviesť: Omyl v právnom konaní môže spočívať vo vôli konajúceho subjektu alebo v prejave vôle konajúceho subjektu. V prípade vnútorného omylu ide o špeciálnu vadu vôle, ktorá spočíva v tom, že konajúca osoba mala nesprávnu alebo nedostatočnú predstavu o právnych následkoch právneho úkonu. Na to, aby omyl konajúcej osoby vyvolaný druhým účastníkom právneho úkonu alebo druhý účastník o ňom musel aspoň vedieť, omyl je ospravedlniteľný.

52. Omyl je podstatný, ak sa týka ktorejkoľvek skutočnosti rozhodujúcej pre vykonanie právneho úkonu. O takúto situáciu ide vtedy ak by znalosť skutočného stavu veci viedla konajúceho k tomu, že by právny úkon neurobil vôbec alebo by ho urobil za podstatne iných podmienok. Podstatnosť omylu sa posudzuje vždy podľa okolností konkrétneho prípadu. Omyl však bude podstatný spravidla vtedy, ak sa bude týkať a) právneho dôvodu, b) predmetu právneho úkonu, c) osoby, d) iných okolností, bez ktorých by k urobeniu právneho úkonu nedošlo. V prípade ak bol omyl účastníka právneho úkonu vyvolaný druhým účastníkom úmyselne tak platí, že takýto omyl bude spôsobovať právne následky aj bez toho, aby išlo o podstatný omyl.

53. Ďalšou podmienkou toho, aby omyl spôsobil právne následky, je skutočnosť, že jeden účastník právneho úkonu uviedol druhého účastníka do omylu alebo daný účastník o omyle druhého účastníka vedel, prípadne o ňom musel vedieť. Uvedením do omylu je každé konanie účastníka právneho úkonu, ktoré je v príčinnej súvislosti so vznikom omylu v druhého účastníka. Uvedenie do omylu sa posudzuje objektívne a to bez ohľadu na zavinenie účastníka právneho úkonu a formu zavinenia. Nie je podstatné ani to, že tento účastník pri uvádzaní do omylu konal v dobre viere. Uvedenie do omylu môže spočívať v nekonaní, teda v opomenutí konania. Pôjde o prípad, kedy jeden účastník právneho úkonu neposkytne druhému účastníkovi isté informácie, ktoré by mu mal poskytnúť. A to či až zo zákona alebo na základe ich zmluvných vzťahov. Pokiaľ druhý účastník v dôsledku informačného deficitu získa mylnú predstavu o niektorej z rozhodujúcich skutočností pre jeho rozhodnutie, pôjde o prípade uvedenia do omylu. O právne relevantný omyl pôjde aj vtedy, keď jeden účastník právneho úkonu u druhého účastníka síce svojím konaním či nekonaním nevyvolal omyl, avšak o tomto omyle vedela prípadne s prihliadnutím na okolnosti o ňom musel vedieť.

54. Omyl je právne relevantný iba vtedy, ak nebol zavinený samotným účastníkom právneho úkonu, ktorý konal v omyle. Omyl konajúceho preto musí byť ospravedlniteľný. Ide tu o požiadavku, ktorá vyplýva z ustanovenia § 40a) Obč. zákonníka podľa ktorého platí, že relatívnej neplatnosti právneho úkonu sa nemôžu dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. Ospravedlniteľnosť omylu spočíva v tom, že k omylu došlo napriek tomu, že konajúca (mýliaca sa) osoba postupovala s obvyklou mierou opatrnosti, teda vyvinula obvyklú starostlivosť, ktorú možno so zreteľom k okolnostiam konkrétneho prípadu od každého vyžadovať, aby sa takému omylu vyhla. Judikatúra uvádza, že ak bol omyl konajúcej osoby zavinený jej nedbanlivosťou ohľadom využitia možno si to veriť si skutočnosti rozhodné pre uskutočnenie zamýšľaného právneho úkonu, nepôjde o ospravedlniteľný omyl.

55. Omyl konajúcej osoby má za následok neplatnosť právneho úkonu podľa § 49a) Obč. zákonníka (ak nešlo o omyl vyvolaný úmyselne) len vtedy, ak ide o omyl podstatný a osoba, ktorej bol urobený právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom vedela, ale druhú stranu na neho neupozornila (rozsudok NS ČR 26 Cdo 1931/2013).

56. Podľa právnej teórie a súdnej praxe (R 55/2010) konajúca osoba sa môže účinne dovolať podstatného omylu vyvolaného osobou, ktorej bol právny úkon určený, len ak ide o tzv. ospravedlniteľný

omyl. Ospravedlniteľným je pritom len taký omyl, ku ktorému došlo napriek tomu, konajúca (mýliaca sa) osoba postupovala s obvyklou mierou opatrnosti (vyvinula obvyklú starostlivosť), ktorú je možné so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu od každého požadovať na to, aby sa takémuto omylu vyhol. Požiadavka ospravedlniteľného omylu, čoby predpokladu účinného dovolania za relatívnej neplatnosti právneho úkonu podľa § 49a) Obč. zákonníka pre podstatný skutkový omyl vyvolaný druhou zmluvnou stranou je plne v súlade so zásadou vigilantibus iura (len bdelym svedčia ich práva) opakovane zdôraznená aj v rozhodovacej praxi Ústavného súdu.

57. Z dokazovania bolo preukázané, že počítačový program vykazoval chyby, že tieto chyby žalobca žiadal od žalovaného, aby odstránil a žalovaný tieto chyby priebežne odstraňoval čo vyplýva z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise. Súd bol však toho názoru, že žalobca nekonal v omyle, nebol uvedený žalovaným do omylu. V danej veci s nejedná o právne významný - podstatný omyl nakoľko žalobca si chcel zabezpečiť počítačový program do svojej prevádzky a tento počítačový program mu j bol dodaný pričom tento program bola aj žalobcom využívaný v období od 15.1.2018 do 30.4.2018 čo vyplýva z výsluchu štatutárneho zástupcu žalobca na pojednávaní. Okrem tohto programu v uvedenom období spoločnosť žalobcu iný program nevyužívala. Nejedná sa o omyl na strane žalobcu aj z toho dôvodu, že žalobca zanedbal svoje povinnosti, keď sa náležitým spôsobom nepresvedčil o pravom stave veci - počítačovom programe.

58. Žalobca mal nespočetne mnoho príležitostí presvedčiť sa o pravom stave veci. Sám žalobca vyhlásil výberové konanie, v rámci ktorého mohol detailne spoznať produkt, ktorý mu je ponúkaný. K tomu mal k dispozícii, ako sám uviedol, vlastného informačného technika, ktorý má vysokú školu a u žalobcu pracuje 20 rokov. Ďalšou možnosťou bolo konzultovať a vlastnosti programu si overiť u firmy, ktorá zabezpečuje prepojenie jednotlivých prevádzok.

O omyl u žalobcu sa nejedná ani z toho dôvodu, že údajný omyl nebol známy žalovanému a ani o ňom nevedel. Je nutné uviesť, že počítačový program, ktorý využíval žalovaný na základe licencie žalobcu nebol zhotovený na mieru žalobcu a výlučne pre jeho potreby. Jednalo sa o počítačový program, ktorý sa predával na základe licencie rôznym užívateľom - podnikateľským subjektom. Skutočnosť, že používanie počítačového programu nespĺnilo očakávania žalobcu, nie je možné považovať za omyl.

59. V spore bolo preukázané, že chyby programu vytýkané žalobcom boli priebežne odstraňované žalovaným a boli vykonávané úpravy programu. Aj keby sa jednalo o vady programu, tak by bolo nutné postupovať v zmysle príslušných ustanovení a zodpovednosti za vady. Nie je predsa možné prípadné vadné plnenie považovať za omyl, ktorý zakladá relatívnu neplatnosť právneho úkonu. Vzhľadom na to, že u žalobcu sa nejednalo o omyl, neprichádza do úvahy relatívna neplatnosť právneho úkonu z čoho vyplýva, že nedošlo ani k bezdôvodnému obohateniu a preto bola žaloba zamietnutá.

60. Podľa §-u 255 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa §-u 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie a to v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 CSP).

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 371 CSP žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť.

Podľa § 372 CSP v odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.